1927 — 1957 2012

www.andrzejwroblewski.pl

FUNDACJA
ANDRZEJA
WRÓBLEWSKIEGO

RAPORT ROCZNY Z DZIAŁALNOŚCI STATUTOWEJ W 2013 ROKU

FUNDACJA ANDRZEJA WRÓBLEWSKIEGO

Fundacja Andrzeja Wróblewskiego została zarejestrowana 27 lutego 2012 r. pod numerem KRS 0000412488 w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Organ sprawujący nadzór: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Fundatorzy: Marta Wróblewska (cóka artysty), Krystyna Łysik (wnuczka artysty), dr Magdalena Ziółkowska i Wojciech Grzybała.
Zarząd Fundacji: Wojciech Grzybała (prezes), dr Magdalena Ziółkowska (wiceprezeska)

DO GŁÓWNYCH CELÓW STATUTOWYCH FUNDACJI NALEŻĄ:

- rozwój, rozpowszechnianie i kontekstualizowanie wiedzy o życiu i twórczości Andrzeja Wróblewskiego (ur. 1927, Wilno – zm. 1957, Tatry),
- wsparcie naukowe oraz organizacyjne dla instytucji kultury, naukowców, kuratorów, artystów i wszystkich zainteresowanych w badaniach nad tematyką dotyczącą życia i twórczości Andrzeja Wróblewskiego,
- opieka konserwatorska nad dorobkiem artystycznym Andrzeja Wróblewskiego pozostającym w instytucjach publicznych, zbiorach spadkobierców i kolekcjach prywatnych,
- popularyzacja i promocja polskiej sztuki współczesnej w kraju i za granicą, w tym twórczości Andrzeja Wróblewskiego.

NASZE CELE STATUTOWE REALIZUJEMY POPRZEZ:

- inicjowanie i organizowanie wystaw, konferencji naukowych, seminariów, sympozjów, warsztatów i innych wydarzeń artystycznych związanych ze sztuką współczesną, w szczególności z życiem i twórczością Andrzeja Wróblewskiego,
- realizację zadań publicznych na zlecenie organów administracji publicznej w zakresie kultury i sztuki, ochronę dóbr kultury i dziedzictwa narodowego związanych ze sztuką współczesną,
- inicjowanie i udział w polskich i międzynarodowych projektach badawczych związanych ze sztuką współczesną, w szczególności z życiem i twórczością Andrzeja Wróblewskiego,
- prowadzenie działalności wydawniczej, w tym internetowej, promującej oraz popularyzującej życie i twórczość Andrzeja Wróblewskiego,
- inspirowanie naukowców, kuratorów, artystów i wszystkich zainteresowanych wokół celów i idei Fundacji oraz współpracę z innymi podmiotami o podobnych celach działania,
- gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie materiałów archiwalnych, naukowych oraz informacji dotyczących życia i twórczości Andrzeja Wróblewskiego,
- opiniowanie w sprawach twórczości artystycznej Andrzeja Wróblewskiego, ze szczególnym uwzględnieniem orzekania o autentyczności prac oraz prowadzenie prac konserwatorskich w zakresie spuścizny artysty,
- przetwarzanie i udostępnianie materiału wizualnego, reprodukcji prac Andrzeja Wróblewskiego oraz tekstów jego autorstwa,
- przyznawanie nagród oraz stypendiów artystom i naukowcom.

Fundacja posiada pełnię majątkowych praw autorskich do niemal wszystkich utworów stworzonych przez Andrzeja Wróblewskiego. Na podstawie darowizny Spadkobierców Artysty, Fundacja uzyskała prawa do utworów Andrzeja Wróblewskiego, które są zastrzeżone wyłącznie dla niej i chronione na podstawie przepisów prawa polskiego i międzynarodowego.

W 2012 r. Fundacja wprowadziła określone zasady udostępniania reprodukcji i udzielania licencji osobom prywatnym oraz instytucjom rozróżniając „naukowe i edukacyjne korzystanie z utworów" oraz „komercyjne korzystanie z utworów". W myśl uchwały Zarządu Fundacja udziela bezpłatną licencję na korzystanie z utworu lub udostępnienie jego reprodukcji uczelniom wyższym i jednostkom badawczych.

Jednym z istotniejszych celów Fundacji jest uregulowanie na drodze licencji sposobu korzystania z dzieł Andrzeja Wróblewskiego, znajdujących się w publicznych kolekcjach muzealnych. W 2013 r. Fundacja kontynuowała zawieranie umów licencyjnych z instytucjami publicznymi, które posiadają w swoich kolekcjach dzieła Andrzeja Wróblewskiego bez autorskich praw majątkowych. W 2013 r. zostały podpisane licencje z Muzeum Sztuki w Łodzi i Muzeum Narodowym w Warszawie.

Muzeum Narodowe w Warszawie

ms Muzeum Sztuki

UNIKANIE STANÓW POŚREDNICH. ANDRZEJ WRÓBLEWSKI (1927–1957)

2012–2014

W 2013 r. kontynuowaliśmy prace w ramach trzyletniego projektu badawczego realizowanego przez Fundację Andrzeja Wróblewskiego we współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza oraz Hatje Cantz Verlag.

Projekt *Unikanie stanów pośrednich* to krytyczna refleksja nad twórczością Wróblewskiego w perspektywie prób ustanawiania nowych porządków obrazowania jakie podejmował artysta w niespełna dziesięcioletniej aktywności. Począwszy od eksperymentów z przełomu lat 40. i 50. dokonywanych w języku abstrakcji geometrycznej, poprzez przenikliwe i bezpośrednie ukazanie degradacji człowieka w pracach z 1949 r., do sztuki czytelnej, tematowej, „obliczonej na szeroki zasięg społeczny", pozbawionej przekształceń, fotograficznej i „zgodnej z wyobraźnią masowego widza".

Dwujęzyczna obszerna monografia artysty, podsumowująca nasze badania, która ukaże się w połowie 2014 r., będzie propozycją nowego odczytania twórczości artysty – z uwzględnieniem wielu aspektów jego działalności, także jako historyka sztuki, krytyka i recenzenta wystaw krakowskich, komentatora ówczesnego życia artystycznego. Przede wszystkim *Unikanie stanów pośrednich*... to publikacja źródłowa zwracająca się do rudymentów warsztatu historyka sztuki. Pierwszoplanową rolę odgrywają w niej fakty, odnalezione archiwalia, fotografie i dokumenty, opracowane notatki i niepublikowane dotąd rękopisy, a także rekonstrukcje wybranych wystaw artysty. W toku badań natrafiliśmy bowiem na prace nigdy niereprodukowane, te znane dotąd z czarno-białych fotografii, czy inne uznane z kolei za zaginione lub zniszczone. Naszym głównym celem była próba uporządkowania *oeuvre* artysty poprzez weryfikację datowań dzieł oraz wskazanie tytułów nadawanych dziełom przez artystę i pośmiertnie przez matkę, Krystynę Wróblewską, i historyków sztuki. Ponadto, dzięki analizie odwroci dzieł, prezentujemy reprodukcje ponad 500 dzieł artysty, w tym wszystkie odnalezione do dziś przedstawienia ikonicznych tematów takich jak szofer autobusu czy nagrobki.

Do współpracy i badań archiwalnych zaprosiliśmy polskich i międzynarodowych badaczy:

dr Noit Banai – historyczka sztuki i krytyczka, doktorat z historii sztuki obroniła w Columbia University. Od 2007 r. jest związana z Wydziałem Nauk Wizualnych i Krytycznych w Tufts University/ School przy Museum of Fine Arts w Bostonie. Jej zainteresowania badawcze obejmują m.in. zagadnienie budowania pojęcia publiczności w sztukach wizualnych po wojnie i współcześnie, ze szczególnym uwzględnieniem Bliskiego Wschodu i Europy. Banai pracowała jako zastępczyni redaktora naczelnego magazynu „RES: Anthropology and Aesthetics" (2002–2005), współpracuje na stałe z „Artforum International" i jest współredaktorką „Art Papers", ponadto publikowała w „Art Journal", „Frieze", „Modern Painters" i „Time Out New York". W ostatnim czasie opublikowwała m.in.: *Simulating Iraq: Cultural Mediation and the Effects of the Real* („Public Culture" 2012), *Yves Klein: The Midcult Manager of Kitsch* ([w:] *Kitsch: History, Theory, Practice*, Cambridge Scholars Press, 2013).

dr Boris Buden – filozof, kulturoznawca doktorat z teorii kultury obronił w Uniwersytecie Humboldta w Berlinie. Zaangażowany w ruch pacyfistyczny w byłej Jugosławii w latach 90., Buden był wówczas m.in. redaktorem magazynu i wydawnictwa *Arkzin* w Zagrzebiu. Autor dwóch tomów esejów: *Barikade* (Zagrzeb 1996) i *Der Schacht von Babel. Ist Kultur übersetzbar?* (Berlin 2004). Uczestnik Documenta 11 (w ramach programu *Platform 2, Truth and Reconciliation*). Do jego ostatnich publikacji należą m.in. *Strefa przejścia. O końcu komunizmu* (Suhrkamp / Krytyka Polityczna, Warszawa 2012). Jego teksty ukazały się drukiem w licznych wydawnictwach, m.in. *Concerning War: A Critical Reader in Contemporary Art* (2006/2010) oraz *Art and Contemporary Critical Practice: Reinventing Institutional Critique* (2009) opublikowanych przez basis voor actuele kunst.

dr Branislav Dimitrijević – profesor Historii Sztuki i Teorii Kultury w Państwowej Szkole Sztuki i Projektowania w Belgradzie, krytyk i kurator. Współpracował z Muzeum Sztuki Współczesnej w Belgradzie przy projektach kuratorskich i edukacyjnych oraz publikacjach. Wykładowca na Uniwersytecie Sztuk w Belgradzie w ramach kursu studiów kuratorskich będącego częścią programu Erasmus. Jego historyczne i teoretyczne zainteresowania badawcze dotyczą m.in. modernizmu w sztukach wizualnych, filmie i kulturze masowej socjalistycznej Jugosławii i krajach Europy Wschodniej (1945–1989), a także sztuki współczesnej na Bałkanach na przestrzeni ostatnich dwóch dekad. Jako kurator zainteresowany jest pojęciami miejsca (*site-specificity*) oraz fizycznej narracji w sztuce współczesnej i polityce wystawienniczej. W ciągu ostatnich 20 lat Dimitrijević redagował wiele książek i katalogów, m.in. *On Normality: Art in Serbia 1989–2001* (Muzeum Sztuki Współczesnej, Belgrad 2005), *Good Life: Physical Narratives and Spatial Imagination* (Centrum Kultury, Belgrad 2012). Za swoje eseje otrzymał nagrody im. Lazara Trifunovića z zakresu krytyki artystycznej i im. Dušana Stojanovića z zakresu teorii filmu.

Charles Esche – kurator, pisarz, obecny dyrektor Van Abbemuseum w Eindhoven, współredaktor i współzałożyciel (wraz z Markiem Lewisem) *Afterall Journal and Books* z siedzibą w Central St. Martins College of Art and Design w Londynie. Kurator Biennale w Sao Paulo w 2014 r. Poza wystawami organizowanymi w Van Abbemuseum Esche był kuratorem, bądź współkuratorem międzynarodowych prezentacji m.in. *U3 Triennale* (Lublana 2011); Riwaq Biennale (wraz z Reem Fadda, Ramallah 2007 oraz 2009); Istanbul Biennale (wraz z Vasifem Kortunem, Stambuł 2005); Gwangju Biennale (wraz z Hou Hanru) (2002). Esche jest wykładowcą kursu Exhibition Studies w Central Saint Martins of Art and Design oraz kursu kuratorskiego De Appel w Amsterdamie. W 2012 roku otrzymał nagrodę Princess Margriet Award for Cultural Change od Europejskiej Fundacji Kultury, w 2013 roku nagrodę Minumum Prize od Fundacji Pistoletto, w 2014 roku nagrodę CCS Bard College Prize for Curatorial Excellence.

dr Eckhart Gillen – doktor historii sztuki, kurator, specjalizujący się w zagadnieniach dotyczących NRD, autor m.in. *Zwischen Revolutionskunst und Sozialistischem Realismus. Dokumente und Kommentare, Kunstdebatten in der Sowjetunion von 1917–1934* (wraz z Hubertusem Gaßnerem) (DuMont, Kolonia 1979), *Das Kunstkombinat DDR. Zäsuren einer gescheiterten Kunstpolitik* (Kolonia 2005). Kurator m.in. *Kunst und Kalter Krieg. Deutsche Positionen 1945–1989* (Germanisches Nationalmuseum, Norymberga; Deutsches Historisches Museum, Berlin 2009) oraz *R.B. Kitaj* (1932–2007). *Obsessions* (Jüdisches Museum, Berlin 2012–2013, The Jewish Museum, Londyn 2013).

Eryk Krasucki – historyk, pracownik Instytutu Historii i Stosunków Międzynarodowych na Uniwersytecie Szczecińskim oraz Instytutu Pamięci Narodowej. Zajmuje się dwudziestowieczną historią Polski, ze szczególnym uwzględnieniem problemów związanych z ideologią i praktyką komunizmu. Autor wielu publikacji, m.in. *Międzynarodowy komunista. Jerzy Borejsza – biografia polityczna* (Warszawa 2009) oraz *Przesilenie. Szczecińskie społeczeństwo i władza w styczniu i lutym 1971 r.* (Szczecin 2010). Obecnie pracuje nad portretem zbiorowym elity polskich komunistów epoki międzywojennej oraz opracowaniem źródeł do pracy pod tytułem *Komintern i Polska (1919–1943)*.

Agnieszka Szewczyk – historyczka sztuki, kuratorka. Zajmuje się sztuką polską po II wojnie światowej ze szczególnym uwzględnieniem problemów archiwów sztuki i biografii artysty. Interesuje się także historią projektowania graficznego. Kuratorka wystaw, m.in. *Ryszard Stanisławski. Muzeum otwarte* (wraz z Pawłem Politem, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa 2006), *Włodzimierz Pawlak. Autoportret w Powidokach* (Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2008), *Włodzimierz Borowski. Siatka Czasu* (Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa 2011), *Sztuka wszędzie. Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie 1904–1944* (Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2012). Pracuje w Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Publikacja skierowana jest do szerokiego grona odbiorców – zarówno do przedstawicieli polskiego, jak i międzynarodowego środowiska naukowo-artystycznego (historycy sztuki, studenci, doktoranci, krytycy sztuki, kuratorzy, artyści, muzealnicy, kolekcjonerzy, historycy, kulturoznawcy), a także do osób zainteresowanych sztuką współczesną i kulturą wizualną okresu powojennego.

ANDRZEJ WRÓBLEWSKI. Z BLISKA / Z DALEKA

międzynarodowa konferencja
6–7 września 2013
Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa

prelegenci: Jerome Bazin, Katarzyna Bojarska, Jean-François Chevrier, David Crowley, Tom McDonough, Wojciech Grzybała, Serge Guilbaut, Dorota Jarecka, Joanna Kordjak-Piotrowska, Karolina Lewandowska, Ulrich Loock, Jan Michalski, Luiza Nader, Sarah Rich, Anda Rottenberg, Łukasz Ronduda, Magdalena Ziółkowska
kurator konferencji: Eric de Chassey
współpraca: Marta Dziewańska

„Bohaterem konferencji jest Wróblewski nie tylko jako malarz zaangażowany w przemiany polityczne w Polsce lat 50., ale również jako twórca o niezwykle sugestywnym spojrzeniu na wojnę i degradację człowieka. Jego twórczości nie da się zaszufladkować – Wróblewski tworzył i obrazy propagandowe, i formalne eksperymenty na granicy abstrakcji. Rozdarty między zaangażowaniem politycznym a artystycznym eksperymentowaniem, stworzył odrębną, wysoce sugestywną formułę malarstwa figuratywnego, która nadal inspiruje i stanowi punkt odniesienia dla artystów kolejnych generacji. Badania twórczości Andrzeja Wróblewskiego mają na celu wskazanie nowych tropów i wpisanie niezwykle bogatego dorobku artysty w międzynarodowy kontekst historii sztuki." (materiały prasowe organizatora)

Wystąpienie członków Fundacji Andrzeja Wróblewskiego – Magdaleny Ziółkowskiej i Wojciecha Grzybały – *Godzina spojrzenia retrospektywnego* dotyczyło strategii konstruowania artystycznego mitu, po jakie sięgnęła przede wszystkim matka artysty, Krystyna Wróblewska po śmierci artysta wiosną roku 1957, podejmując heroiczną próbę gruntownego opracowania spuścizny artystycznej syna. Analizie poddaliśmy zarówno pięć wybranych wystaw istotnych z powodu zastosowanych technik wystawienniczych, doboru prac i retorycznej ramy, w jakiej pokazy te zostały osadzone. Omówimy także zabiegi kuratorsko-konserwatorskie jakim matka poddawała dzieła syna w kolejnych czterech dekadach – tytułując dzieła, datując je, decydując o ich kierunkach, skazując na sukces bądź wieloletnie zapomnienie.

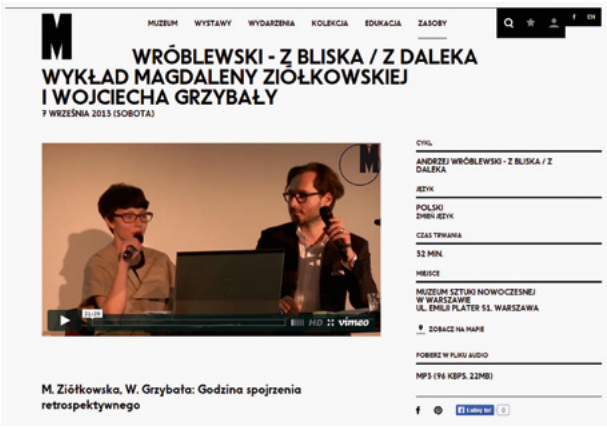

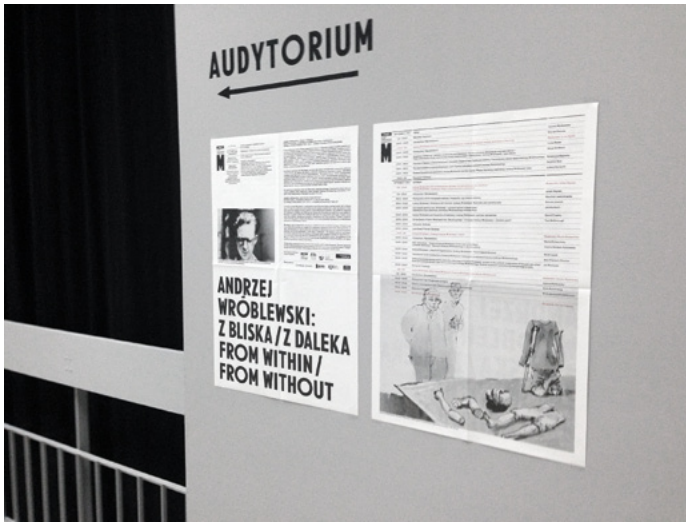

INTERNETOWA BAZA DANYCH

www.andrzejwroblewski.pl

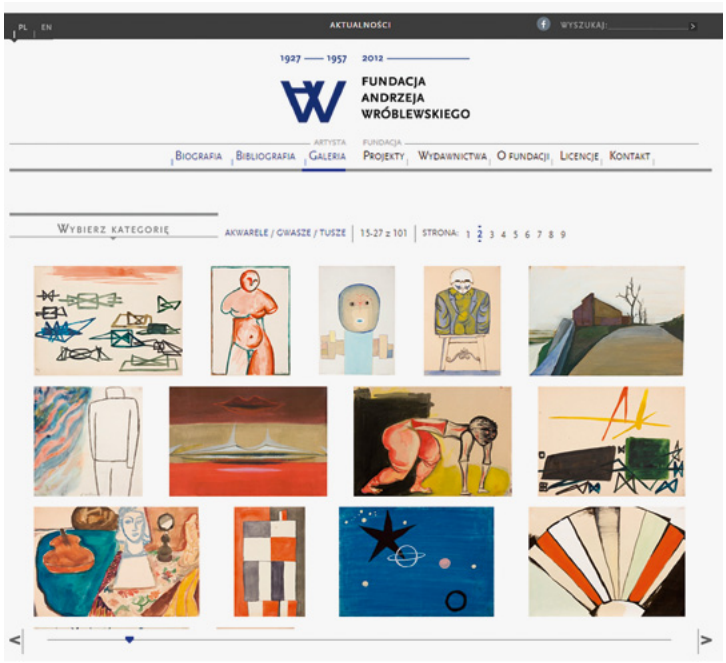

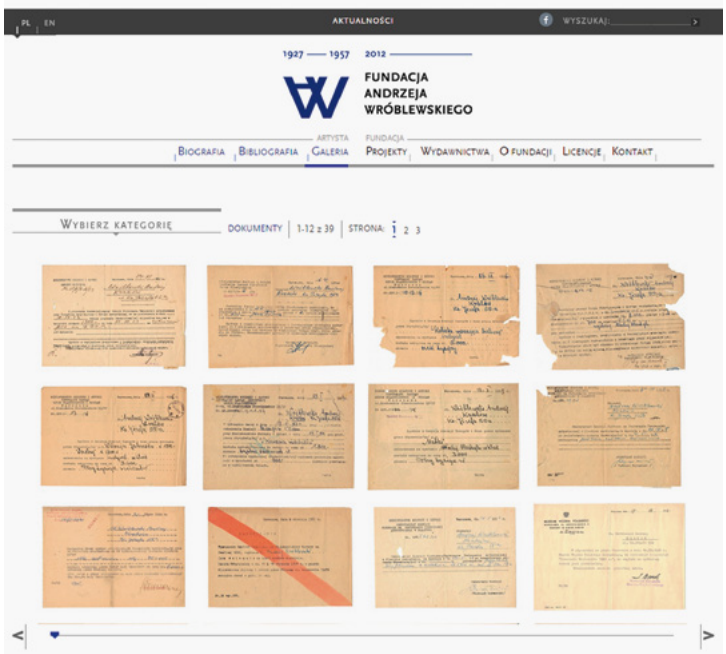

W 2013 r. kontynuowaliśmy prace nad dwujęzyczną polsko-angielską internetową bazę danych poświęconą Andrzejowi Wróblewskiemu – jego życiu, twórczości, recepcji oraz działaniom i projektom prowadzonym przez Fundację.

W BAZIE DANYCH ZNAJDZIEMY:

- pełną biografię artysty ze wskazaniem naukowych źródeł, archiwów i z bogatym wyborem fotografii,
- 70 artykułów Andrzeja Wróblewskiego publikowanych w krajowej prasie w latach 1947–1956, z naukowym opracowaniem, dostępnych w wersji online i pdf do pobrania,
- galerię reprodukcji dzieł artysty podzieloną wedle technik artystycznych na: prace olejne, akwarele/ gwasze/ tusze, litografie, drzeworyty, fotografie, rysunki i szkice, monotypie – każdej z prac towarzyszy pełen rekord opisujący lico i odwrocie pracy i pojawiające się na nich zapiski,
- dokumenty z życia artysty – dyplomy, zaświadczenia etc.,
- dokumentację działalności Fundacji z bogatym materiałem wizualnym.

Baza zawiera zweryfikowane tytuły dzieł artysty z rozróżnieniem na tytuły autorskie, tytuły nadane w 1958 r. przez matkę artysty oraz tytuły funkcjonujące w literaturze przedmiotu. Weryfikacji poddaliśmy również datowanie dzieł.

PRACE NAD SKATALOGOWANIEM I OPRACOWANIEM SPUŚCIZNY ANDRZEJA WRÓBLEWSKIEGO

[Portret kobiety]
niedatowana; olej, płótno; 54 x 66 cm
Muzeum Akademii Sztuk Pięknych, Kraków

Stisk roke poljskemu umetniku

Artykuł *Stisk roke poljskemu umetniku* opublikowany w prasie jugosłowiańskiej 10.11.1956 z reprodukcją obrazu Andrzeja Wróblewskiego i Mariana Bogusza

W 2013 r. kontynuowaliśmy działania zmierzające do całkowitego skatalogowania, opisania i skompletowania spuścizny związanej z życiem i twórczością Andrzeja Wróblewskiego:

- inwentaryzacja spuścizny pozostającej w rękach prywatnych – poszukiwanie dzieł artysty zaginionych lub rozproszonych po śmierci artysty, a eksponowanych m.in. na pierwszej pośmiertnej monograficznej wystawie w Pałacu Sztuki (Kraków 1958). Każde dzieło zostało zaopatrzone w osobny rekord, profesjonalny opis muzealny, zawierający informację o sygnaturze, dopiskach na licu i odwrociu pracy, dokładny wymiar, informacje o technice etc.,

- wykonanie kilkuset profesjonalnych reprodukcji dzieł artysty z kolekcji publicznych i prywatnych w całej Polsce,

- kontynuowanie współpracy z ok. 20 prywatnymi kolekcjonerami – dzięki zawarciu umowy o zachowaniu poufności między Fundacją a kolekcjonerami, możliwe jest wypożyczanie na wystawy dzieł Andrzeja Wróblewskiego z wielu dotąd niedostępnych zbiorów,

- nawiązanie współpracy z Domami Aukcyjnymi – po wcześniejszych badaniach Fundacja wystawia certyfikat autentyczności dziełom artysty znajdującym się w handlu antykwarycznym,

- transkrypcja i opracowanie naukowe tekstów Andrzeja Wróblewskiego pochodzących z lat 1947–1956 i publikowanych za życia artysty w krajowej prasie (m.in. w „Echu Tygodnia", „Gazecie Krakowskiej", „Życiu Literackim", „Przeglądzie Artystycznym"). Teksty zostały opatrzone przypisami, w nawiasach kwadratowych podano niezbędne uzupełnienia dat, imion, skrótów,

- szeroko zakrojone badania w archiwach, bibliotekach, zbiorach filmowych i dźwiękowych zmierzające do odnalezienia materiałów poświęconych artyście m.in. w archiwach i bibliotekach w Lublanie i Belgradzie dotyczące wizyty Andrzeja Wróblewskiego i Barbary Majewskiej w krajach byłej Jugosławii.

WSPÓŁPRACA PRZY PROJEKTACH ZEWNĘTRZNYCH

1. **Wystawa Mapa. *Migracje artystyczne a zimna wojna***
   30.11.2013 – 9.02.2014
   Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa

   Współpraca przy organizacji wystawy oraz wypożyczenie 8 prac na papierze oraz archiwaliów.

„Wystawa prezentuje dynamiczną mapę świata sztuki po drugiej wojnie światowej – w świetle europejskich i pozaeuropejskich podróży artystycznych polskich twórców i krytyków sztuki. Zaznaczone są na niej punkty i wektory owych wypraw, ale także to, w jaki sposób – pomimo żelaznej kurtyny i polityki izolacji – dokonywała się wówczas wymiana wiedzy i przepływ inspiracji. [...] Czasową klamrę przywołanych na wystawie zjawisk i wydarzeń wyznaczają umownie przyjęte daty: rok 1947 (moment intensywnej wymiany kulturalnej, głównie z Francją, w ramach programu stypendialnego) i 1959 (apogeum „ekspansji" polskiego odwilżowego modernizmu na Zachodzie). Kontekst dla przywołanych historii stanowi zmieniająca się mapa polityczna świata „po katastrofie", stojącego w obliczu konfliktu nuklearnego, pomiędzy jedną wojną a groźbą kolejnej. O dynamice tych zmian decyduje zimnowojenna rywalizacja o strefy wpływów w Europie i na Dalekim i Bliskim Wschodzie. Mamy do czynienia, z jednej strony, z rozpadem dotychczasowego systemu kolonialnego, z drugiej zaś – z umacnianiem pozycji Związku Radzieckiego i stalinowską polityką kolonizacji zarówno wobec radzieckich republik, jak i krajów satelickich, znajdujących się w orbicie wpływów Moskwy." (materiały prasowe organizatora)

artyści: Roman Artymowski, Walerian Borowczyk, Tytus Dzieduszycki, Oskar Hansen, Maria Jarema, Jerzy Malina, Ewa Kantor, Tadeusz Kantor, Aleksander Kobzdej, Jerzy Kujawski, Tadeusz Kulisiewicz, Lech Kunka, Jan Lenica, Mieczysław Porębski, Jerzy Sołtan, Ryszard Stanisławski, Andrzej Strumiłło, Bogusław Szwacz, Andrzej Wróblewski oraz Anna Molska i Janek Simon

kuratorka: Joanna Kordjak-Piotrowska
współpraca artystyczna: Janek Simon
konsultacja merytoryczna: Józef Chrobak, Piotr Majewski

2. **Długofalowa współpraca naukowa i organizacyjna przy projekcie *Andrzej Wróblewski. Recto / Verso***
   2013–2015
   Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa

   kurator: Éric de Chassey
   współpraca: Marta Dziewańska

W ramach współpracy pomagamy m.in. w kontaktach z kolekcjonerami i właścicielami dzieł, przygotowujemy wypożyczenia, udzielamy konsultacji naukowych dotyczących m.in. tytułów i datowań prac, ich historii, dostępnej literatury, archiwalnych reprodukcji.

fot. Marek Krzyżanek, dzięki uprzejmości Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki

MIĘDZYNARODOWA PROMOCJA TWÓRCZOŚCI ANDRZEJA WRÓBLEWSKIEGO

Dzięki finansowemu wsparciu Instytutu Adama Mickiewicza w 2013 r. odbyliśmy kilka wizyt studyjnych (m.in. w Paryżu i Sztokholmie), spotkań z kuratorami i historykami sztuki prezentując twórczość Andrzeja Wróblewskiego i działalność Fundacji.

W dniach 3–5 października odwiedziliśmy Targi Książki Frankfurter Buchmesse we Frankfurcie nad Menem, na których nawiązaliśmy kontakt z kilkoma międzynarodowymi wydawcami, w tym z przyszłym współwydawcą i dystrybutorem przygotowywanej monografii Hatje Cantz Verlag i DAP.
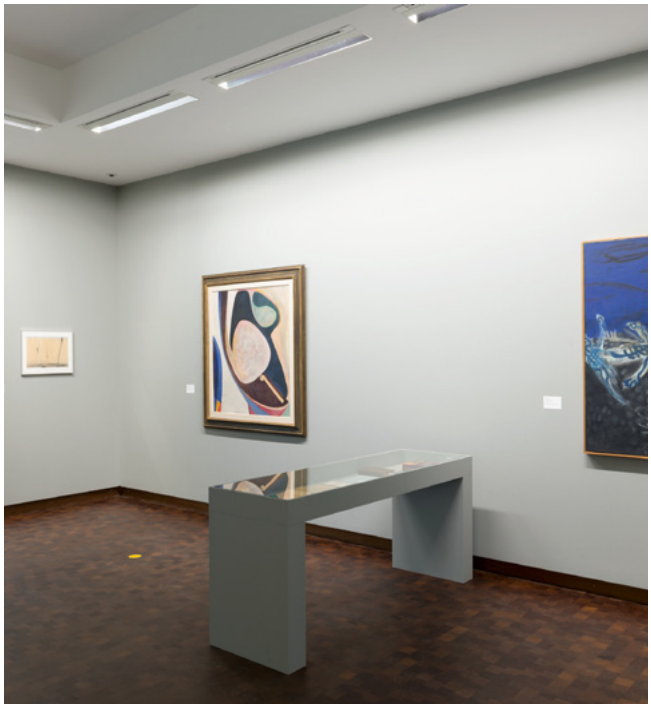
Na wystawie kolekcji muzeum *De collectie nu... / The collection now...* w Van Abbemuseum w Eindhoven (wernisaż: 2 listopada 2013 r.) został zaprezentowany jeden z dwóch gwaszy ze zbiorów muzeum – *Dążenie do doskonałości* eksponowany w sali obok płócien Kurta Schwittera i Charley Toorop.